

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1624/2024
19.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле Слађане Стошић из Враћа, чији је пуномоћник Слободан Јовановић, адвокат из Враћа, против тужене Републике Србије – Министарства здравља Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, Канцеларија Враће, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 719/24 од 14.03.2024. године, у седници одржаној 19.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 719/24 од 14.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П1 199/23 од 15.12.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име потраживања која тужилца има према Здравственом центру из Враћа по решењу о извршењу Основног суда у Враћу ИИ 4139/17 од 17.07.2017. године на име неисплаћених трошкова превоза за долазак и одлазак са рада за период од априла 2013. године до новембра 2014. године исплати укупан износ од 24.834,41 динара са законском затезном каматом на појединачне новчане износе од доспелости до исплате, као у садржини тог става. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име потраживања која тужилца има према Здравственом центру из Враћа по решењу о извршењу Основног суда у Враћу ИИ 4139/17 од 17.07.2017. године на име трошкова парничног поступка у предмету Основног суда у Враћу П1 570/16 исплати 44.840,00 динара са законском затезном каматом од 17.07.2017. године до коначне исплате, као и трошкове извршног поступка у предмету Основног суда у Враћу ИИ 4139/17 од 7.230,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати 58.874,00 динара а уколико тужена не измири своју обавезу у року да на износ трошкова за заступање плати законску затезну камату од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 719/24 од 14.03.2024. године, одбијена је, као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“ број 55/2014) формирано је Државно правобранилаштво као орган који се бави пословима заштите имовинских интереса и права Републике Србије како пред домаћим судовима, тако и пред страним судовима и арбитражама и пред Европским судом за људска права.

Према одредби члана 11. став 4. Закона о правобранилаштву, када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат.

Према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, а како Закон о правобранилаштву напред цитираном одредбом изједначава државног правобраниоца са адвокатом, то у име државе ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво државни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о правобранилаштву којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. То је у складу са чланом 6. Закона о правобранилаштву, по коме функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца.

Како у конкретном случају ревизија није у складу са напред наведеним законским одредбама изјављена преко државног правобраниоца нити његовог заменика, већ преко лица запосленог у Државном правобранилаштву, Одељењу у Лесковцу, Канцеларији Врање, то је у смислу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП ревизију у име тужене Републике Србије изјавило неовлашћено лице, због чега је ревизија недозвољена.

Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни суд је, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**

СК